

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Aiacis et Agamemnonis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

Quando Eleusinum.] *Tempus.* Et gemebat.] *τὸ πένθος.*
 Ἄρφακες autem.] *Secunda pars de Arface.* Nam
 Arfaces.] *ἡ μέγλη.* Thrax.] *Narratio luminosa.* Ille qui-
 dem cursu.] *ὁ ἄριστος.* Contum quendam.] *Modi lu-
 culenta descriptio.* Intelligis nimirum.] *Conclusio.* Ve-
 runtamen.] *ἐπίποδος ἢ τὴν ἀποπαινήσαν.* Et ego por-
 τῶ.] *Interfatio Antisthenis, per narrationem.* Tu quidem.]
Diogenis narratio. Ac Damidi quidem.] *Capita orationis
 sue ad singulos habita.* Tu verò Acarnan.] *ἀκαιοσποφί.*
 Qui hostes quidem.] *Comparatio ab indigno.* Verùm
 mihi quidem.] *τὸ ἐν ἐαυτῷ ἡδὲ.* Sed iam circa.] *Ambula-
 tionis finis.* Παπᾶ.] *ἰαυμῶστος.* Quid ploras.] *ἐξόμσις.*
 Quid indignaris.] *Multiplex sciscitatio.* Nihil tale.] *Re-
 sponso negans.* Ἐξ Ἰάννος.] *Affirmatio, & narratio.* Mori
 autem graue.] *ἀντίθεσις.* Deliras.] *ἐπιπήμησις.* Proinde
 quid iam.] *ἔστις παρανέμει.* Sed abeamus.] *Conclusio.*

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ Α-
 γαμέμνονος.

AIACIS ET AGA-
 memnonis.

Iacobo Micyllo interprete.

AGAMEMNON.

Eγὼ μὲν μανῆς, ὃ Αἴαν,
 σεαυτὸν ἐφόνουες,
 ἐμέληες δὲ καὶ ἡ
 μᾶς ἅπαντας, τί αἰτία τῶν
 Οδυσσεῶν; καὶ πάλιν ἔτι πῶς
 εἰδὼν αὐτὸν, ὁπότῃ ἦκεν
 παντοσώμῳ, ἔτι πῶς
 πᾶν ἡξίωες ἀνδρᾶ συσπα-
 τίωται, καὶ ἑταῶρον, ἀπὸ ἡμε-
 ροδίκως μὲν ἀναβαίνον, πα-
 ρῆλθες.

Stu, dum furore corre-
 ptus fuisti, ^a Aiax: te
 ipsum interfecisti: nos
 autem cunctos etiam mem-
 bris, ut putabas, de truncatis,
 deformasti: quid quaeso Vlyf-
 sem accusas? Ac paulò antiè
 neque aspicere ipsum volu-
 sti, cum venisset huc vates cō-
 sulturus: neq; alioqui digna-
 tus es virum commilitonem

ac socium: sed superbe admodum ac grandi incedens gres-
 su

ῥῆθεις. Αἰ. ἀκότως, ὦ Ἀγά-
 μεινον. ἀπὸς γὰρ μοι ἡ μα-
 ρίας αἴτιον κατέστη, μόνον
 ἀντιξιαθῆς ἐπιλοισ ὄπλοις.
 Αἰ. ἡξίους δὲ ἀνατραχύν-
 εσθαι, καὶ ἀνομιτὶ ἕρα-
 τῆρ ἀπάντορας Αἰ. ναί, τά γε
 ζῆαυτὰ οὐκ εἶα γὰρ μοι λῶ ἢ
 πανοπλία, ἵδ' ἀντιψύχει δέ.
 καὶ ὅμως οἱ ἄλλοι, πολὺν ἀμεί-
 νους ὄντας, ἀπέπαυθη τῶν ἀγῶ-
 να, καὶ κῆρυχόρουστέ μοι τῶν
 ἀθλων. ὁ δὲ Λαέρτης, ὄντι δὲ
 πομπῆς ἕσπεσθε, λινθιανόν.
 τα ἡρατακὴ κόφρα τῶν τῶν
 Φρυγῶν, ἀμείνων ἡξίου εἶναι,
 καὶ ἐπιτηδότερον ἔχων τὰ
 ὄπλα. Αἰ. αἰτιῶν ζῆαυτῶν,
 ὦ γυναι, πλὴν τίτιν, ἢ δειορ-
 σοι πλὴν ἡλερονομίαν τῶν ὄ-
 πλων παραδίθῆναι, συγγενῆ
 γίνονται φέροντες, ἐς τὸ λεινὸν
 κατέβηθε αὐτά. Αἰ. οὐκ, ἀλ-
 λὶ ἢ Ὀδυσσεύς, ὅς ἀντιποικί-
 θη μόνον. Αἰ. συγγενῆ, ὦ
 Δία,

supradicti. ΑΙΑΧ. Me-
 ritò Aganemnon. Ille ni-
 nim mihi furoris huius au-
 thōr extitit, ut qui solus men-
 eum pro armis iudicio con-
 tendere ausus fuerit. ΑΓΑ.
 An verò dignum censebas
 te, qui absque aduersario,
 atque absque pulvere, ven-
 diciur, superares omnes?

ΑΙΑΧ. Quid mi in ta-
 li utique causa? Nam arma,
 tura ea cognitionis quodam
 iure ad me pertinebat, cum
 fratris mei patruelis cert-
 è fuerit. Deinde vos ce-
 teri, qui multò quàm ille
 prastantiores eratis, detre-
 ctastis certamen, & cesi-
 stis mihi arma: iste autem
^b Laertiae filius quem ego
 non semel in summo pericu-
 lo seruavi, cum iam à Troia-
 nis propè concideretur, me-
 lior esse me voluit, ac dignis-
 or qui armis illis potiretur.

ΑΓΑ. Accusa iugur, ὁ ge-
 nerose, c Thetum, quæ cum tibi debuisset armorum succes-
 sionem ac hereditatem, utipotè cognato, tradere, in me-
 dium allata illa posuit. ΑΙΑΧ. Haudquaquam, sed V-
 llyssen, ut qui solus sese mihi opposuerit. ΑΓΑ. Ignoscendū.

Αἶαν, ἂ ἄνθρωπος ὦν ὀρέχθη
 δόξης, ἴδισσ' πράγματι,
 ἄνθρωπος οὐ καὶ ἡμῶν ἕνας
 ἠνδραδάειν ἵππομετα, ἐπὶ
 καὶ ἰπράτοσι σου, καὶ ταῦτα
 παρὰ Τροίῃ Διναςαῖς. Αἶ.
 εἶδα ἐγὼ ἢ τις ποῦ καταδύς
 πασῶν ἀνδρῶν οὐ θέμις λέγειν
 τι περὶ τῶν θεῶν. τὸν γοῦν
 Πηλεῖδάα μὴ οὐχὶ μισῶν οὐκ
 ἄρ' ἀνατάμνω, ὡς ἄγαμέμνονος,
 οὐδ' ἂ ἀντὶ μοι Ἀελλῶ τῷ
 ἐπιτάλλει.

Ajax, est, si homo cum esset,
 appetiuit^d gloria, rem dul-
 cissimam, cuius gratia etiam
 nostrum quilibet obire pe-
 ricula sustinet: præcipue
 quando & vici te postea, &
 hoc Troianis ipsis iudici-
 bus. ΑΙΑΧ. Noui ego quæ
 me damnarit, sed scire non est
 de dijs aliquid dicere. Vlysses
 semper igitur aliud quam odisi
 se non possum, Agamemnon,
 non si mihi ipsa Minerva hoc
 imperet.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a ΑΙΑΧ.] Post Achillem præstantissimi Græcorum fu-
 re apud Troiam, Ajax & Vlysses, id quod pessimè Homerus in
 sua Iliade docet. Lege apud Onidium lib. 3. Metamorph. ora-
 tiones contrarias Aiæcis & Vlyssis pro armis Achillis contem-
 dentium. Duo fuere Aiæces furiosi, alter amore, alter iræ: de
 quibus Plutarchus in vita Sertorij. Hic adedè graniter tulisse
 legitur, Vlysses sibi prælatum in capessenda successione armo-
 rum Achillis, et præ dolore in insaniam versus sit. itaque gla-
 dio distracto in gregè pecorum insilijt, existimans sese Græcorum
 copias cadere. Tū duos quosdā maximos suos à iræ suspensos,
 flagris cecidit, arbitrans hos esse Agamemnonè et Vlysses, quo-
 rum alteri ut iudici, alteri ut victori potissimum erat iratus. De-
 inde postquam respiciisset, partim pudore, partim metu sibi mor-
 tē conscivit. b Laërte filius.] Vlysses, qui ab eo Laërtes di-
 citur. c Thetia.] Achillis matrem, ex Peleo Atæci filio. d Glo-
 riam.]

riam.] Insignis enim gloria non nisi magnis periculis contingit. Nequi triumphum egit quisquam, qui non sit ausus Martis euentum experiri. Omnes enim qui maximo ingenio praediti sunt, stimulus gloriae concitati, res praecelaras aggrediuntur. Gloria nihil est in rebus humanis pulchrius, nihil dulcius, & amabilius, nihil cum virtutis altitudine copulatius.

IOANNIS SAMBUCCI
ANNOTATIONES.

Κατηρητικός, κὲ δόλορητικός.

Ausus quod pro armis Aiaci congredi Vlysses,

Indicio captus ille furore fuit:

Idcirco semper contemnens odit Vlysses,

Nec Theridos culpam caruleae esse putat.

Si tu dum furore.] κατηρητικός ἀπὸ κατηρητικός. Merito.] ἀπὸ τί, κλημῶ. An verò dignum.] Obiectio. Quid ni.] *Responsio.* Nam armatura.] *Ratio à iusto.* & ἀφ' ἑρμῆος. Accusa igitur.] *Regestio.* Haudquaquam.] *Inscisio.* Ignoscendum est.] *παράνομος ἡθική.* Sed fas non est.] *Præcisio.* Vlysem igitur.] *Conclusio.*

ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΟ-
στράτου.

MINOIS ET SO-
strati.

Iacobo Micyllo interprete.

MINOS.

O Μιν ἀφ' οὗτ' ὅτε
Σώσρατ' ἔς τὸν
Πνευσινύθουτα ἔμ-
βριλήθω. ὁ δ' ἑρόσουλ' ὅ-
τι τῆς Χιμαίρας ἀσσω-
δάτω. ὁ δ' τύραν' ὅ-
τε ἑρμῆ, παρὰ τὸν Τιτύον ἀρ-
τάβεις, ἵπὸ τῶν γυψῶν λα-
βίδα καὶ αὐτὸς τὸ ἥπαρ.

Pædo hic quidem So-
stratus in Pyriphlæ-
gethontem præcipi-
etur, sacrilegus autem ille
à Chimæra discernatur: ty-
rannus verò iste, Mercuri,
iuxta Tityum in longum ex-
tentus, arrodendum & ipse
hepar præbeat vulvuribus.

ὄψας ὃ οἱ ἀγαθοί, ἀπιτε κατὰ
 τὰς ὄϊς τοῦ Ἠλύσιου πεδίου,
 ἢ τὰς Μακάρων νήσους καλο-
 κᾶται, ἀνθ' ὧν δίκαια ἔποιήτε
 πρὸς τὸ βίον Σὼ ἀκούω, ὦ Μί-
 νως, εἰ σοὶ δίκαια δόξω λέγειν.
 ΜΙΝΩ. ἀπόσω αὐτίς; ὃ γὰρ ἔξω
 πάλυξαι, ὃ Σώστρατε, πονη-
 ρὸς ὢν, καὶ τούτους ἀπέκω-
 νῆς; Σὼ. ἐλήλυμα μὲν,
 ἀπ' ὅρα εἰ δικάως ἔσπλαγ-
 γμαι. ΜΙΝΩ. καὶ πόλλοι, ἔγωγε ἀ-
 ποτίναρ πλὴν ἀξίαν δίκαιον.
 Σὼ. ὅμως ἀποκείναι μόνον, ὃ
 Μίνω. βραχὺ γάρ τι ἐρήσμαι
 σε. ΜΙΝΩ. μὴ μακρὰ μό-
 νον, ὅπως καὶ τὸς ἄλλους ἐστ-
 κείνομεν ἡδύ. Σὼ. ὁπότ'
 ἐπράσσομεν τῷ βίῳ, πόττερα
 ἐκὼν ἐπράσσομεν, ἢ ἐπιτελευσώ-
 μοι ὑπὸ τῆς Μοίρας; ΜΙΝΩ. ὑπὸ
 τῆς Μοίρας διηλαδύ. Σὼ. οὐδ'
 κῆρ καὶ οἱ χρεστοὶ ἅπαντες, καὶ
 οἱ πονηροὶ δουλοῦντες ὑμῖς, ἐ-
 κείνη πληρετέλης. ταῦτα θρο-
 νῶ. ΜΙΝΩ. νῆα, τῆ Κλωθοῖ, ἢ ἐ-
 κᾶσα ἐπέταξε γυνήθευτι τὰ
 πα.

Vos autē boni ac probi, ab-
 ite quā celeriter in campū
 Elysiū, infulasq; beatorum
 habitate, pro ijs quae rectē ac
 iustē in vita fecistis. SOS.
 Audi, ὦ Minos, num tibi iusta
 dicere videar. MIN. An e-
 go denuò nunc audiam?
 An non conuictus es, Sofstra-
 te, quòd ὦ malus fueris, ὦ
 tam multos occideris? SOS.
 Conuictus quidem fui, sed
 vide num iuste ob id suppli-
 cio afficiar. MIN. Atque
 admodum, si modò id iustum
 est, pro merito quemque sua
 pœnam dependere. SOS.
 Attamen responde mihi, ὦ
 Minos. breue enim quiddam
 interrogabo te. MIN. Dic,
 sed ne prolixè modò: quò de-
 inceptis ὦ ceteros dijudicare
 possimus. SOSTR. Quae
 cunque in vita egi, virum
 volens ea feci, an ita à Par-
 ca agglomeratum mihi fuit?
 MIN. A Parca scilicet.
 SOS. Proinde ὦ boni pa-
 riter omnes, ὦ nos qui mali videmur, eadem agimus, dum illis
 obsecundamus. MIN. Ita profectò, Clotho videlicet, illi pa-
 renes: quae unicuique iniungit, cum primū natus est: quae
 agerit

πρακτικά. Σό. ἂ οὐδ' τις ἀν-
 τιστραχιδῆς ἢ ἀνὴρ φοβῶν
 παρὶ τίνα, ἢ δυνάμει ἢ ἀν-
 τιλίγαμ' ἐκείνο, βιαζόμεν
 οἶον δῆμι, ἢ ἄλλο τι, ὃ
 μὴ δικασθῆναι οὐδὲν, ὃ δὲ τυ-
 ράννου, τίνα ἀτιμάσῃ τῷ φόβῳ;
 Μί. Δύλον ἄς τὸν δικαστὴν,
 ἢ τὸν τύραννον, ἐπὶ ἡδὲ τὸ ἐπι-
 φ' αὐτό. Ἰσχυρεῖ γὰρ οὗτος,
 ὅρανον ἢ πᾶς τὸν θυμὸν,
 τῷ πρῶτος παρασχόντι πᾶ
 αἰτία. Σό. ἴδρι, ὃ Μί-
 νος, ὅτι καὶ ἐπιδαψιδόνη τῷ
 παραδύλαγματι. λέω δὲ τίς ἐ-
 ποσέλαυτ' ἢ τὸ ἀποπέτῃ, ἢ
 κη αὐτὸς, χρυσὸν ἢ ἀργυρον
 κομισθῆναι, τίτι πᾶν χολειν ἐσ-
 ον, ἢ τίνα ἀργεὶ πᾶν ἀναρχα-
 πλεον; Μί. τὸν πᾶμψαντα,
 ὃ Σόστρατε διὰ κου' ἢ ὃ ἰο-
 μις ἐμ'. Σό. δὲ γὰρ ὄρα ὅς πᾶς
 ἀδίκῃ ποιῆς, λονάσῃν ἡμᾶς
 Ἰσχυρῆτας Ἰσχυροφύτου ἢ Κλω-
 θῶ πᾶς ὅταντι, καὶ τότες τι-
 μῶν

debet, aut viri beneficium hoc acceptum referendum est?
 ΜΙΝ. Et qui misit, Sostrate: nam ille qui attulit, minister
 tantum fuit. ΣΟΣΤΡ. Vidēne igitur quā in iusta
 facis, dum supplicio afficis nos, qui ministri tantum
 fuimus eorum, quæ Clotho nobis imperavit: & rursum,
 diem

agenda ipsi sunt. ΣΟΣΤΡ.
 Si quis igitur vi compulsus
 ab alio, occiderit aliquem,
 cum non possit illi contra-
 dicere a quo compellitur,
 ut verbi gratia, si carni-
 fex aut facelles quispiam
 aliter iudici parendo, al-
 ter tyranno, quemnam ces-
 dis istius reum ages? ΜΙΝ.
 Quem alium, nisi iudicem
 aut tyrannum: quoniam
 neque ipsum gladium ac-
 cusare possumus: subseruit
 enim hic tanquam instru-
 mentum quoddam, animis
 atque furori accommoda-
 tus illius qui primò causam
 hanc præbuit. ΣΟΣΤΡ.
 Rectè sanè, ὁ Μίνος. laudo
 quòd hæc etiam exemplo
 quasi quodam auctario lo-
 capletas. Si quis autem mie-
 tente hero veniat ipse, au-
 rum vel argentum afferens,
 utrinam ea gratia haberi

MORTU...
 ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος...
 ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος...
 ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος...
 ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος...
 ἀπὸ τοῦ ἀποθανόντος...

GILBER...
 ΑΝ...
 Πῶς ὁλοκ...
 Πῶς ὁλοκ...
 Πῶς ὁλοκ...

κἄν τὸς ἀναγοντοῦς ἀλ-
 λοτριῶς ἀγαθοῖς, ἢ τῶν δὲ ἐν
 κἄν ἐπ' αὐτῶν ἔχοι τις ἀν, ὡς
 ἀντιλήραν διαταρῶν τῶν
 μετὰ πάσης ἀνάγκης πῶς.
 ἴτα γυνοῖς. Μί. ὦ Σόφρας
 τι, ποτὰ ἡδὲ οἷς ἀν καὶ ἀλ-
 λα οὐ κατὰ λόγον γινόμε-
 να, ἢ ἀκείῳ ἐξήτατοῖς πλὴν
 ἀπὸ οὐ τῶν ἀφ' αὐτοῦ τῶν
 ἐπιρωτίστας, διότι οὐ κατὰ
 νόμον, ἀπὸ καὶ ἑφ' αὐτοῦ τις
 εἶναι δοκεῖς. ἀπόλυτον αὐ-
 τὸν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ μηκέτι κα-
 ταξίωθαι. ὅρα δὲ μὴ καὶ τὸς ἀλ-
 λους νεκρὸς ἐρωτᾶν τὰ ὅμοια
 διδάξῃς.

dum honore prosequeris eos
 qui in alienis bonis veluti
 dispensatores quosdam sese
 gesserunt? Non enim illud
 dicere quisquam poterit,
 quod contradicere, aut im-
 perata detrectare, licitum
 fuerit in ijs quæ cum omni-
 prorsum vi ac necessitate
 imperata fuere. ΜΙΝ.
 Multa, ἔ Σοφράτε, & a-
 lia videas, licet minimè se-
 cuadum rationem fieri, sed
 diligenter expendas. verum
 tamen tu ex hac quæstio-
 ne hoc boni consequeris,
 quandoquidem non præ-

do solum, verum etiam Sophista
 quidam esse videris: Sol-
 ue ipsum, Mercuri, neve deinceps
 amplius puniatur. Cate-
 rum illud vide, ne & ceteros
 manes similia interrogare
 doceas.

GILBERTI COGNATI.

ANNOTATIONES.

HVius Softrati idem Lucianus meminit in Alexan-
 dro Pseudomante, & inter sceleribus nobilitatos an-
 numerat. Hic Prædo habetur, & suæ nequitix con-
 uictus peccatorum causam in fa-
 tum transfert.

IOAN.

IOANNIS SAMBUCI ANNOTATIONES.

Disputatorius, Num iure puniantur fontes, locus communis de Stoico fato: Si fatali necessitate omnia peraguntur, immerito puniuntur fontes.

Iudicium expectant Minois, qui periêre, Quorum de vita iudicat atq; statu. Softratus excusat facinus, fatoq; coactum Se dicit, quicquid fecerit vsq; mali.

PRAEPO HIC.] ἀποστειλὲς καλοῦμαι. Vos autem boni.] ἀποστοφὴ ad bonos ἢ probos, quos beatos esse vult. Audi, ô Minos.] Ἀξίως ad defensionem. An ego denub.] Recusatio. An non conuictus es.] κατηγορία, τὸ ἐγκλημα. Conuictus quidem fui.] κατηγοροῦμαι. Confessio facti. Sed vide num iuste.] Ἀσφαιρησιον ex defensione. Attamen responde mihi.] ἀποκρίσις τῆς ἀποκρίσεως. Dic, sed ne prolixé.] Permissio conditionalis. Quaecunque in vita egi.] ἀποστειλὲς ἀποδοτικὴ κατὰ ἄλλους. A Parca felicitet.] ἀποκρίσις μετὰ τὴν ἐξ αἰτίας. Rectè sanè, ô Minos.] ἐπιχειρησις. Si quis autem mittente hero.] Aliud simile τῆς ἀποκρίσεως ἐπιχειρησις. Et qui misit.] Responso Minois ad ἐπερώτησιν. Nam ille qui attulit.] Conciliatio. Vidésne igitur.] μετὰ τὴν ἀποκρίσιν ἐστὶν τῶν μετῴρων. Et rursus.] Altera pars. Non enim illud.] ἀποδοτικὴ. Multa, ô Softrate.] ἐπιλογὴ. Veruntamen tu.] τὸ ἐκβαίπει, Solue ipsum.] ἀποστειλὲς.

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ. DE SACRIFICIIS. Erasmo Roterodamo interprete.

Μὲν γὰρ ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάλιστα οἱ πρότεροι, καὶ τῶν ἑσπερίων καὶ προσόδοις τῶν θιάσων,

Nimvero a si quis recensere velit quae stultissimi mortales faciunt in sacris, in festis diebus, in adeudis salutandisq; die,